

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/138/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010428
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3522010428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému K. O., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom O., V. XXX/XX, prechodne bytom X., osada medzi riekou Váh a derivačným kanálom, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/107/2022 zo dňa 18. novembra 2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a na neho nadväzujúce výroky o jeho podmienenom odklade, ustanovení probačného dohľadu a uložení primeraných povinností a obmedzení.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa

obžalovaný K. O., nar. XX.XX.XXXX v K., pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa

o d s u d z u j e

podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd prvého stupňa“) sp. zn. 2T/107/2022 zo dňa 18.11.2022, bol obžalovaný K. O. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 03.06.2022 v čase približne o 22:00 hod. obžalovaný v osade medzi riekou Váh a derivačným kanálom, v k. ú. obce Považany, po predchádzajúcej vzájomnej hádke fyzicky napadol svoju družku D. X. takým spôsobom, že potom ako vyšli z tam nachádzajúcej sa chatrče, ktorú spoločne obývajú, spadli na zem, kde obžalovaný, poškodenú D. X., ležiacu na zemi opakovane udrel rukami do oblasti tváre, čím jej spôsobil pomliaždenie tkanív hlavy a tváre najmä vľavo s krvným výronom okolo oboch obočí, zlomeninu

dolnej čeľuste v oblasti uhla vľavo s nevýrazným posunom kostných úlomkov a pomliaždenie mäkkých tkanív prednej a zadnej strany krku, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie a následné liečenie spojené s obmedzením na bežnom spôsobe života počas 4 až 5 týždňov, ktoré spočívalo v obmedzení pri fyzickej aktivite, v manuálnej práci, v príjme a mechanickom spracovaní potravy v dutine ústnej, pričom čiastočne došlo aj k obmedzeniu v zmysle psychickej aktivity.

Za to bol odsúdený podľa § 156 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 (tri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Súd prvého stupňa obžalovanému tiež uložil podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov v skúšobnej dobe s probačným dohľadom, podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. počas plynutia skúšobnej doby s probačným dohľadom povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej D. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. nad V., B. XXX/X (ďalej len „poškodená“), na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej a na miestach, kde sa poškodená zdržuje alebo ktoré navštevuje. Samostatným výrokom súd prvého stupňa obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d), ods. 4 Tr. zák. ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti výroku o treste uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie prokurátor. Uviedol v ňom, že vzhľadom na okolnosti prípadu, zopakovanie druhovo rovnakého trestného činu, opakovane voči družke obžalovaného, spôsob spáchania a následok, je uložený trest neprímerane zhovievavý a v rozpore s § 34 ods. 4 Tr. zák. Obžalovaný voči poškodenej fyzicky zaútočil, pričom viaceré údery boli vedené do oblasti hlavy a tváre, intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zlomeniny dolnej čeľuste bola silná. Poškodená D. X. v dôsledku útoku obžalovaného utrpela zranenia, ktoré si vyžiadali dobu liečby 4-5 týždňov a taktiež i obmedzenie v bežnom spôsobe života v trvaní približne 4-5 týždňov. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/94/2019 zo dňa 06.12.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/3/2020 (právoplatným dňa 11.02.2020), ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený podmienene trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 11.02.2022 s probačným dohľadom, obmedzenie zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, povinnosť podrobiť sa skúške na alkohol, nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, nezdržiavať sa v blízkosti jej obydlija a podrobiť sa psychoterapii. Aj v danom prípade obžalovaný fyzicky útočil na svoju družku, pričom bol pod vplyvom alkoholu. Obmedzenia a povinnosti uložené súdom a skúšobná doba teda zjavne nevedli k jeho náprave, keď krátko po skončení skúšobnej doby spáchal v podstate totožný skutok násilnej povahy, vyznačujúci sa rovnakým stupňom brutality, pričom brutálne napadol fyzicky svoju družku, i keď v tomto prípade už inú osobu. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že na dosiahnutie nápravy obžalovaného bude vhodnejší, a teda postačujúci podmienene trest odňatia slobody s dlhodobejším dohľadom súdu. Uložený trest odňatia slobody nezodpovedá zákonným kritériám vzťahujúcim sa na ukládanie trestu a ani očakávanému účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a takýto trest ani nezodpovedá v dostatočnej miere morálnemu odsúdeniu konania obžalovaného spoločnosťou. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému uloží aj podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. c), písm. d), ods. 4 Tr. zák. obžalovanému uloží ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora prostredníctvom obhajcu tvrdil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu zohľadnil jeho prijaté vyhlásenie o vine. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky je prísny, i keď je podmienene odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Súd prísnejším trestom s dlhšou skúšobnou dobou reflektoval na tú skutočnosť, že sa dopustil prečinu ublíženia na zdraví, rovnako ako

v minulosti, hoci sa na neho hľadí ako na netrestaného. Z predchádzajúceho odsúdenia jednoznačne vyplýva, že v skúšobnej dobe vedie riadny život a nedopúšťa sa žiadnej trestnej činnosti. V skúšobnej dobe sa osvedčil a dodržal všetky obmedzenia, ktoré mu boli uložené. Vo väzbe je od 04.06.2022, zo správy z ÚVTOS Ilava vyplýva, že je bezproblémový, riadne si plní všetky povinnosti, dodržiava nariadenia a nevyvoláva žiadne konflikty, dobrovoľne sa zúčastňuje na upratovaní a na drobných pracovných činnostiach. Pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák., dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. S prihliadnutím na zabezpečenie ochrany spoločnosti, zabránenie mu v páchaní trestnej činnosti a morálne odsúdenie, nie je nevyhnutné uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Poškodená sa presťahovala a pracuje v Seredi, od spáchania skutku s ňou nebol v žiadnom kontakte. Okresným súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky z hľadiska ukladania trestu a splnenie jeho účelu, je zákonný a primeraný. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu poukázal na predsedom senátu doslovne prečítané odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z č.l. 253-254 a keďže sa s ním v celom rozsahu stotožnil, navrhol po zrušení napadnutého rozsudku vo výrokoch o podmienenom treste odňatia slobody, primeraných povinnostiach a obmedzeniach rozhodnúť spôsobom uvedeným v závere písomného odôvodnenia odvolania prokurátora na č.l. 254.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu poukázal na predsedom senátu doslovne prečítané vyjadrenie k odvolaniu prokurátora z č.l. 259-260 a vzhľadom na tam uvedené dôvody a správnosť napadnutého rozsudku aj v napadnutých výrokoch, keď navyše obžalovaný aj vo výkone väzby preukázal, že jeho správanie je plne korešpondujúce s podmienkami výkonu väzby, odvolanie prokurátora navrhol ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava konečného návrhu svojho obhajcu a úprimne to ľutuje.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. o vine, po splnení zvyšných obligatórnych zákonných podmienok uznal obžalovaného vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., pretože tento svojím konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu, pri súčasnom zohľadnení závažnosti prečinu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. (materiálneho korektívu). Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaniami nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora (v neprospech obžalovaného) v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste odňatia slobody, ktorého výkon bol obžalovanému podmienenčne odložený na skúšobnú dobu, pri súčasnom uložení v skúšobnej dobe probačného dohľadu nad jeho správaním a primeraného obmedzenia a povinností, pričom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Súd prvého stupňa síce na jednej strane správne obžalovanému priznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne ľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom),

pri nezistení priťažujúcej okolnosti, čo ho však v spojení so zohľadnením zásad ukladania trestov (§ 34 ods. 4 veta prvá Tr. zák.), ale bez komplexnejšieho posúdenia účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.) viedlo následne k nesprávnemu skutkovému a právnomu záveru, v zmysle ktorého obžalovaného odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon obžalovanému podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 (tri) roky s tým, že obžalovanému zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Napriek tomu, že súd prvého stupňa pre posilnenie účelu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom obžalovanému v skúšobnej dobe uložil aj primerané obmedzenie (zákaz požívania alkoholických nápojov) a povinnosti (podrobiť sa v skúšobnej dobe s probačným dohľadom na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje, príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej a na miestach, kde sa poškodená zdržuje alebo ktoré navštevuje), nepovažoval odvolací súd takto uložený trest za dostačujúci, ale naopak považoval ho za neprimeraný, čím bol naplnený odvolací dôvod (§ 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.)

O obžalovanom bolo zistené, že bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, nakoľko rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/94/2019 zo dňa 06.12.2019 (právoplatným dňa 11.02.2020) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/3/2020 zo dňa 11.02.2020, bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. V uvedenej trestnej veci sa však obžalovaný osvedčil a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný sa zároveň v období rokov 2018 až 2022 dopustil siedmich priestupkov, z ktorých významný je priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. (dňa 16.04.2018 močil na verejnosti, bola mu uložená pokuta vo výške 20 eur) a predovšetkým priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. (dňa 22.05.2022 vulgárne nadával svojmu strýkovi a hrubo sa k nemu správal, za čo mu bola uložená pokuta 30 eur), pričom zo správy Ústavu na výkon väzby Ilava, kde obžalovaný vykonáva väzbu, nie sú evidované negatívne poznatky na obžalovaného.

Pri prieskumnej povinnosti sa odvolací súd zameril na výrok o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému podmiennečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom s tým, že zohľadnil nielen kritérium zákonnosti, ale aj primeranosti a spravodlivosti, pričom dospel k záveru, že takto súdom prvého stupňa uložený trest je sice zákonný, ale zároveň nie je primeraný. Krajský súd v odvolacom konaní komplexne zohľadnil právne relevantné zásady ukladania trestov (predovšetkým § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.) a subsumoval (podriadil) ich preskúmvanej veci. Zistil pritom, že obžalovaný je trestne stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu (§ 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.), t. j. na chránenej osobe (blízkej osobe), ktorou je poškodená, ku ktorému sa súčasne priznal tým, že urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Charakter uvedeného prečinu premietnutý do skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, kedy obžalovaný preukázateľne spôsobil poškodenej ublíženie na zdraví, ktoré sa svojou povahou blíži ťažkej ujme na zdraví, v podobe poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas, teda trvajúcej najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní (§ 123 ods. 3 písm. i/ v spojení s § 123 ods. 4 Tr. zák.), s prihliadnutím i na osobu obžalovaného podľa odvolacieho súdu bráni tomu, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody nespojený s jeho výkonom v príslušnom ústave na výkon trestu.

Pre vylúčenie tej skutočnosti, či je možné vo vzťahu k obžalovanému použiť hmotnoprávny odklon (podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom), mali pre odvolací súd rozhodujúci vplyv spôsob spáchania činu (fyzický útok obžalovaného na poškodenú vo večerných hodinách), jeho následok (ublíženie na zdraví poškodenej, ktoré je s prihliadnutím na časové hľadisko, t. j. dĺžku liečenia poškodenej spojeného s jej obmedzeniami v bežnom spôsobe života pri viacerých denných činnostiach relatívne blízko k ťažkej ujme na zdraví), priťažujúca okolnosť (nezistená), poľahčujúce okolnosti (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), osoba páchatela (sklon k páchaniu trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, spáchanie dvoch právne relevantných priestupkov, žiadne negatívne poznatky z miesta výkonu väzby), jeho pomery (možnosť pracovného uplatnenia, keďže obžalovaný je osobou v produktívnom veku) a možnosť jeho nápravy (uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by

bol obžalovanému podmiennečne odložený s probačným dohľadom, za súčasného uloženia potrebných primeraných obmedzení a povinností nie je dostačujúce na zabezpečenie nápravy obžalovaného, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu účel trestu u obžalovaného vyžaduje nariadenie výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu).

Po ustálení skutkového a právneho stavu preskúmvanej trestnej veci odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné (ako to správne urobil aj súd prvého stupňa) priznať existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), bez zistenia priťažujúcej okolnosti. Pre pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (2:0) odvolací súd pri ukladaní trestu odňatia slobody vychádzal z upraveného rozpätia trestnej sadzby (1 rok až 2 roky a 4 mesiace), nakoľko bolo potrebné znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 156 ods. 2 Tr. zák.).

Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom preto trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov nepodmiennečne, ktorý odvolací súd ukladá týmto rozsudkom, je možné považovať za trest zákonný, primeraný i spravodlivý (ukladaný pri spodnej hranici upraveného rozpätia trestnej sadzby), nakoľko zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie predovšetkým v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené poľahčujúce okolnosti a nezistenú priťažujúcu okolnosť, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Na výkon trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Odvolací súd v tomto smere s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného nevzhladol dôvod pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu iného (stredného) stupňa stráženia. Pre úplnosť treba dodať, že výrok súdu prvého stupňa o ochrannom opatrení (ochrannom protialkoholickom liečení ambulantnou formou) je týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknutý a zostáva preto v platnosti.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd z podnetu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. celý výrok o treste odňatia slobody a na neho nadväzujúce výroky o jeho podmiennečnom odklade, ustanovení probačného dohľadu a uložení primeraných povinností a obmedzení a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.